

que infesta uidisset: nec euadēdi spes daret: ī medios hostes erecto aīo irrupit. q̄bus inopinata audacia piculis ducē eo& occidit atque inde ubi spes salutis non fuerat: opima spolia retulit: & Mediolanū cū collega expugnauit. Marcellus primus romani nomis Hāibalē pluribus uictoriis elatū & Italiā deuastantē apud Nolā fugeſ coegit. Syracusas urbē siciliæ clarissimā expugnauit. Inde ī Apulia prope Canāsiū in quodam colle iſidiis circūuentus cecidit: cuius mors hāibali maxio gaudio fuit. De morte Marcelli & uulnere Crispini collegæ q̄ euasit:

iñumerabiles alii: maxie que ipſe populus romāus aī magnitudine excellit. Declaratur autē studiū bellicæ gloria: quod statuas quoque uidēus ornatu feſ militari.

De aī elatiōe. quæ uitio datur. et audacia pōt appellari.

Sed ea animi elatioque cernitur in periculis et laboribus si iustitia uacat: pugnatque nōn pro salute communi: sed pro suis cōmodis in uitio est Non. n. mō id uirtutis non ē: sed potius imanitatis oēm humanitatē / feritatis/

& filio Marcello dixi habun de ī commētariis Sylli. Marcellus a marte cognatus est q̄si martellus. • Innuerabiles alii: romāi. s. duces & clarrisimi impatores ac fortitudinis preconio digni. quorū tāta copia apud romāos fuit: ut nūerari uix possēt. • Maxime: ante oīs alios populos & nationes. Romani. n. fortitudine & magnitudine animi oīs gétes suparunt. qđ exitus docuit fortiter: q̄ppe pugnādo maximā orbis partem le-

gibus suis parere coegerūt. & Militia dicebat ars romana: & agere ac pari fortia romanorum erat ī rebus aduersis aīos nunq̄ demittebāt: imo ipsi erigebātur: & ad decorū præstādū pm̄ptissimi erāt. Vnde hāibal cū uidisset romāos cæsos apud trasimenū seruātes adhuc ī morte ferociā: & hastas tenētes & éses. Quas mortes inqt: præmit oīs dextera ferrū Armatusque iacet seruās certamina miles. Hos enos obitus nostræ spectate cohortes. Fronte minæ durat & stāt in uultibus iræ. Et uereor ne quæ tāta creat idolle tellus Magnāimos fœcūda uiros huic facta dicarint impiū: atque ipsis deuincat cedibus orbē. Et Pyrrhus Leuino consule supato: cū stragē recēseret: uidēs romāos aduerso uulnere & truci uultu ēt mortuos iaceī: sublati ad cælū māibus dixit: se totius orbis dominū eē potuisse: si tales sibi milites contigissēt: & Syllus alloquēs Romā post pugnā ad cānas mōestā & quasi desperatē dicit. Tuque anxia fati Pōe precor lachrymas: & ad ora uulnera laudis ppetuas paritura tibi. nā tpe tali Nullo maior eris mox sic labere secūdis. Ut sola cladū tuearis noīna fama. • Excellit: illustrior ē cæteris genibus. Animi: magnitudine: aīo elato humanasque res & oīa terribilia despiciēte. • Declarat studiū: hoc argumēto inqt ostēdīf romāos bellica laude claruisse: quoniā oēs feſ statuæ quæ fuerāt erectæ ī premiū uirtutis: sūt in habitu militari. Vnde apparet maxia laud dignos cē: q̄ forti animo & magno res agūt præclaras: q̄a statuæ non erigūt fere: nisi illis q̄ bellicā laudē meruerit. • Studiū: imēsa uolūtas bellicæ gloriæ: q̄ romāi appetebāt tanq̄ summa laude ueraque dignissimā: quoniā uiros ē fortitudo. • Ornato militari: habitu. quasi dicat uide q̄ iā fuerit ī precio gloria bellica: quæ ex hac fortitudine & magnāimitate pcedit. qđ statuæ uidetur ī habitu militari fere oēs: ut pauci uideātur meruisse statuas ob aliā uirtutē quā fortitudinē. Eodē accedit honores inqt Aristoteles in ethicis: q̄ cū a regibus tū a ciuitatibus sūt istituti. Togata effigie iqt Pli. li. xxxiiii. atiq̄tus statuæ erigebāt. placuerūt & nup tenētes hastā ab ephæborē gymnicis exéplaribus: quas acchilleas uocāt. græca res ē nihil uelare at ecōtra romana ac militaris toracas adderūt. Cæsar qđē dictator loricatā sibi dicari sī foro suo passus est.

Ed ea animi elatio. Posita fortitudinis cōmēdatione: ponit eā aī elationē: quæ in uitio ē nec potest dici uera fortitudo: sed quædā audacia & immanitas. Vnde opus est fortē habere alias uirtutes. • Animi elatio magnāimitas ī periculis subeūdis & laboribus. • Si uacat: si ē sine iustitia. • Non pro coī salute: ad utilitatē reipu.: sed p priuatis utilitatibus: ut fecit Cæsar: cui adimit fortitudinis laudē: quoniā non ad coēm utilitatē: sed suā fuit fortis & magnāimus. • In uitio ē: non mereſ laudē ueræ fortitudinis: sed uitio ascribit non uirtuti: quoniā ē contra iustitiam. fortitudo inqt Ambrosius: est uelut excelsior cæteris: sed nunq̄ incomitata uirtus. • Non enim: pbat id quod dixit. Id pugnare pro suis commodis: ut fece rat Cæsar. • Non est uirtutis: non pertinet ad uirtutem. Immanitatis: feritatis & sœuitiæ. Nam ruit ī ueritū animus elatus: si non hēt alias uirtutes: & maxime iustitiam: & ut ostendat uerum id esse quod dixit: affert definitionē stoicorū de ipsa fortitudine. ipsa. n. definitio declarat quæ uis uerbo subiiciatur. ideo Aristoteles: ut dictū est primo moralium dicit: enītēdum est autem singula pertractare: ut suapte natura percipi possunt: & adhidenda est dilectiā: ut bene definiāntur: nam magnam ad ea quæ sequuntur afferunt opem. principium. n. plusquam dimidium totius esse uidetur: & eorum quæ queruntur per ipsum fieri māifesta.